

คณะ "นกกาฬ" ออกอากาศทางไทยทีวีช่อง ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เสนอเรื่อง

"เงือกน้อย" ตอนที่ ๑

ถอดจากนิยาย ของ HANS CHRISTIAN ANDERSEN

เรื่อง THE SEA PRINCESS

ผู้จัดทำเรื่อง

สร้างบท

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

สร้างเพลง

ลัดดา สารทายน

กำกับการแสดง

รายนามตัวแสดงที่เห็นสมควร

๑. ย่า	=
๒. พ่อ	=
๓. เงือกน้อย	=
๔. เงือกเล็ก	=
๕. เงือกกลาง	=
๖. เงือกอรุณ	=
๗. เงือกใหญ่	=
๘. เงือกชาย	=
๙. เงือกญี่ปุ่น	=
๑๐. เจ้าชาย	=
๑๑. คนहन	=
๑๒. เจ้าหญิง	=

สง่าพจ

.....

บรรยายฉาก

ณ กลางทะเลใต้พื้น น้ำทะเลใสปานกระจก และลึกลงไปเป็นที่ตั้งนครของพญาเงือก มีวิมวาทหลายอย่างคล้ายเมืองมนุษย์ กล่าวคือ คือมีพฤษชาติ ไม่นั่น ไม่นอกขึ้นอยู่คาตาม ผิดกันแต่ที่ปราศจากกลิ่นหอมเช่นของในเมืองมนุษย์

ฉากที่หนึ่ง เป็นฉากภายในปราสาทของพญาเงือก ห้องที่ต่งไขแสงมากเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก มีโต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งคงคิดแปลงมาจากหิน กล่องอาจแพนเข้าไปหาห้องกินข้าว และห้องนอน ประตูระหว่างห้อง ไขลูกปัดระย้า มีลักษณะคล้ายสำหรับทะเลเป็นน่านกันระหว่างห้อง เวลาผ่านต้องแหวกเข้าไป

ณ ฉนังค่านหนึ่งของห้องรับแขก เป็นบานกระจกใหญ่มองเห็นโชคหิน สวนดอกไม้ และปลาว่ายอยู่ภายนอก ความสำคัญของฉนังกระจกบานนี้มีอยู่ว่า เงือกใดที่เข้ามาภายในปราสาทจะมีเท้าเดินได้แบบมนุษย์ แต่พอออกไปพ้นปราสาท จะมีครีบหางปรากฏ ซึ่งมองเห็นจากภายในใต้ที่ของกระจก และภายนอกของของกระจก และภายนอกของของกระจกนี้แสดงว่าเป็นทางขึ้นสู่ผิวน้ำ

เครื่องเรือนที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง คือเก้าอี้โยก ของเสด็จย่า ควรจะมีโคมส่องตั้งอยู่ข้างๆ สำหรับทำเย็บปักถักร้อย หรือดูตำราโหราศาสตร์เวลาวาง ในห้องนั่งเล่นนี้จะมีเปียโนหรือฮาร์ป ซึ่งสมมุติว่าเก็บมาจากเรือแตก ระหว่างแสดงการร้องเพลง เงือกสาว หรือเงือกชาย หนึ่งใครจะเล่นเปียโน หรือฮาร์ปร่วมก็ได้ อย่าลืมกระจกเงาบานใหญ่ในห้องนั่งเล่น

อาหารเลี้ยงในวันงาน เนื่องจกบทไม่กล่าวชัดถึง เพื่อความสะดวกควรใช้พวกอกเคิฟสำหรับเลี้ยงในงจนคอกเทล แก้วเหล้า ควรใช้แก้วคอกเทล หรือแชมเปญแบบของมนุษย์ เพราะอาจจะเก็บมาจากเรือแตกได้

รายการตัวแสดงฉากที่หนึ่ง และ เครื่องแต่งตัว

๑. เสด็จย่า คือนางพญาเงือก สูงอายุ ควรสวมชุดสีออกดำ สวมไข่มุกซ์ และมงกุฎ ประดับไข่มุกซ์ ควรสวมแว่นตา ถ้าได้แว่นตาเหลี่ยมก็ยิ่งดี เครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร

๒. เสด็จพ่อ คือพญา หรือราชาเงือกแต่งกายแบบกษัตริย์ มีมงกุฎ และเสื้อคลุม ผ่านวัยกลางคน จะคิดหนวดหรือเคราก็ได้ แล้วแต่เห็นสมควร เป็นพ่อหม้าย มีลูกสาวห้าคน ซึ่งล้วนมาเป็นคนเลี้ยงมา

๓. เจ๊อกสาวทั้งห้า คือเจ๊อกใหญ่ เจ๊อกรอง เจ๊อกกลาง เจ๊อกเล็ก และเจ๊อกน้อย จากห้านางนี้มีสำคัญอยู่สามนางคือ เจ๊อกใหญ่ (ท้องร้องเพลง) เจ๊อกกลาง (นิสสัยคติกลก) และเจ๊อกน้อยคือนางเอก ส่วนอีกสองเจ๊อกอาศัยความสวยเป็นตัวประกอบ ไม่มีบทบาทมาก ไม่จำเป็นต้องใช้คาราแสดง การแต่งกายแสดงรูปทรง

๔. เพื่อนเจ๊อกสาว ๆ ที่จะเข้ามาสมเป็นหมูนางศิลป์ จำนวนตามสมควร

๕. เจ๊อกชาย คนรักของเจ๊อกใหญ่ ท้องร้องเพลง

๖. เพื่อนชายของเจ๊อกหนุ่ม ตัวประกอบไม่สำคัญ

๗. เจ๊อกสาวต่างประเทศหนุ่ม ช่วยบรรยายกาศกลก

๘. และเจ๊อกชายอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวประกอบในงานฉลองวันเกิดครบสิบหกปีของเจ๊อกน้อย

๙. เจ๊อกคำ สาวรับใช้ และเป็นพี่เลี้ยงรับใช้ของเจ้าหญิงเจ๊อกทั้งห้า เป็นตัวประกอบไม่มีบทบาท แต่งกายแบบสาวใช้ฝรั่ง

หมายเหตุ ตัวแสดงเหล่านี้ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเมื่อไปเล่นเป็นมนุษย์ ในฉากเรือและฉากวังเจ้าหญิงมนุษย์

เริ่มเรื่อง

ดนตรี เพลง **OVERTURE** พร้อมกับภาพยนตร์แบกกว๊าน (ซึ่งควรจะหาได้จากห้องของของ ๔) แสดงภาพทะเล เกาะแก่ง คลื่นกระทบโขดหิน ภาพนกและสัตว์น้ำ แล้วเคลื่อนเข้าหาภาพใต้น้ำ แสดงโขดหินปะการัง ปลาและสัตว์

ดนตรีจบเพลงพอดี เวลาเพคเข้าหา ห้องนั่งเล่นในปราสาทของพญาเจ๊อก
เจ๊อกน้อย ยืนอยู่กลางเวที มีเสด็จยา และเจ๊อกใหญ่ กำลังช่วยกันเย็บชุดแต่งกายให้พิตเข้า
ตัว ถัดมาค่อนกลาง

เจ๊อกกลาง อยู่ที่กระจก ช่วยตัวเองแต่งตัว คำนาย

เสด็จพอ และเจ๊อกรอง ช่วยกันแขวนของประดับกิ่งไม้ พุ่มไม้ คำนายา เจ๊อกเล็ก กำลังจัดโต๊ะอาหาร และถว้ยขาม ซึ่งจะเลี้ยงกันแบบบุฟเฟ เจ๊อกคำ สาวใช้นำอาหารที่เตรียมสำเร็จแล้วออกมาจากครัว มาวางที่โต๊ะ แล้วเดินกลับเข้าครัว

ใหญ่ จวนถึงเวลานักแขกมาแล้ว แต่งตัวไม่ตองแล้วกันเสียที (พูดพลางสอยเข็มพลาง)

ยา ใจพูดอย่างนั้นละจะ หึงใหญ่ เชอกก็เคยผ่านวันสำคัญเช่นนี้มาแล้ว เราก็ดูดีว่า
เครื่องทรงชุดนี้นะสำคัญเพียงไหน

น้อย สำคัญอย่างไรคะ เส็คจียา
ยา อ้าว ก็วันนี้หลานรักของยา
กลาง หลานรักสุดสวาทซาดใจของเส็คจียา
ยา นี่ หลิงกลางไม่ต้องสอเข้ามาแสดงความอิจฉาหลิงเล็ก กล้องแพนไปที่ เล็ก ที่
โต๊ะอาหาร)
เตรียมถ้วยชามให้พอกับจำนวนของแขกนะลูกนะ
เล็ก เรียบร้อยคะ
น้อย เลือกลูกนี้สำคัญอย่างไรคะ เส็คจียา
ยา เส็คจียอ อธิบายให้ลูกฟังหน่อยสิ สำคัญอย่างไร หลิงรองติดลูกแก้วเฉไปแล้ว
(รองถอนสายบัว ถวายค่านับ) เอาไวตรงกลางเลย นาน ๆ ยังงาน
พอ บ้านเมืองของเรานี้ะ อยู่ใต้น้ำ ไต้สมุทร น้ำทะเลจะมีน้ำหนักยิ่งลึกเท่าไร ก็ยิ่ง
หนักมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งขึ้นไปใกล้ผิวน้ำเท่าไร น้ำก็ยิ่งเบาลงเรื่อย ๆ
น้อย หมายความว่าอย่างไร น้อยยังไม่เข้าใจ
ยา วันนี้หลิงน้อยอายุครบสิบห้าปี เจ้าจะได้รับอนุญาตให้ออกจากปราสาทได้ ลอยขึ้นสู่ผิว
น้ำ ไปชมโลกเป็นครั้งแรก เจ้าไม่รู้สึกตื่นเต้นบางรี
(ขณะนั้น ยาและใหญ่ แต่งตัวให้น้อย เส็คจียอก็ ยาไปนั่งเก้าอี้โยก โบกพัด แก้วรอน แก้วเหิน้อย
ใหญ่ไปช่วยเล็กซักถามที่โต๊ะ น้อยไปดูตัวเองที่กระจก)
น้อย (ที่กระจก) ตื่นเต้นชิคะ ตื่นเต้นที่สุด น้อยพรั่นภาวนาขอให้ถึงเวลานี้เร็ว ๆ
น้อยอยากเห็นโลก เห็นชีวิตบนผิวโลก น้อยตื่นเต้นมากคะ
พอ เพราะเกรงว่าจะตื่นเต้นมากเกินไป เรายังต้องจัดของป้องกันตัวไว้ เสื้อที่เส็ค
ยาให้ลูกสวมอยู่นี้เป็นเสื้อกายสิทธิ์
ยา นี่แหละ เสื้อกายสิทธิ์
พอ ช่วยป้องกันผิวกายของเจ้าให้ทนต่ออากาศเบาบนผิวน้ำเบื้องต้นได้
น้อย อากาศเบา น้อยยังไม่เข้าใจ
ใหญ่ แล้วน้อยจะเข้าใจเอง เราทุกคนต้องสวมเสื้อกายสิทธิ์ตอนขึ้นบนผิวน้ำ
กลาง เคยจับปลาที่อยู่กับสมุทรนี้ ขึ้นไปบนผิวน้ำ รู้ไหมอะไรเกิดขึ้น แหมตามันปูดถน
ออกมา นาสงสาร
ยา แล้วยังงีละจะ

กลาง ม้วย ตายสนิท
ยา เสียของ
ใหญ่ แล้วย่ำปดว้ย
กลาง ไม่บาป ฉันไม่ไค้ขามัน มันตายของมันเอง แล้วย่ำไม่เสียของ ฉันเอากลับมาให้แม่ค้า
ลงหมอแกลงเรียบรอยไปเลย
น้อย (ไปที่หน้ากระຈກ เพื่่อมองขึ้นไปเบื้องบน)
ทำไมต้องเซียวแซกมากินเลี้ยงกันให้เสียเวลาก็ไม่รู้ แหม น้อยอยากไปขึ้นไปเห็นโลก
เสียเร็ว ๆ จริง
ยา วันนี้เป็นวันสำคัญของชีวิตเงือกสาว เท่ากับเป็นการป่าวประกาศให้รู้ทั่วกัน เท่ากับ
เป็นการบอกเซียวหนุ่มให้เริ่มมาคิดพันไค้แล้ว
น้อย น้อยไม่สนใจ น้อยอยากเห็นโลก โลกที่เล่ากันว่าช่างกว้างใหญ่ไพศาล (ขณะนั้นมีเงา
มีควมผานมาจากเบื้องบน) แนะ ปลาว่าพ (พี่ ๆ พวกกันไปเกาะที่ขอบกระຈກหน้าต่าง มองขึ้นไป)
ใหญ่ มันไม่ไช่ปลาว่าพ มันเป็นเรื่องของมนุษย์เล่นผาน แนะ คลาย ๆ กับไค้ยีนคลิ่นคนตรี
คังแวงอูยควย
กลาง ไช้แล้วละ เสียยคนตรี
ยา ยาไม่เห็นไค้ยีนอะไรเลย
พอ หุคนแกคนเขาวางเรา จะไปไค้ยีนอะไร เสคัจแม่
น้อย (ลิ่งโลก วุย น้อยอยากให้ถึงเวลาไค้ขึ้นไปชมผิวโลก ชมเรือ ฟังเสียงเพลงนั้น
เร็ว ๆ จริงพี่ใหญ่คะ วันแรกที่พี่ใหญ่ไค้ขึ้นไป พี่ใหญ่เห็นอะไรบ้างคะ
ใหญ่ พี่เห็นเมืองมนุษย์อยู่ริมทะเล กลางคืนมีแสงไฟระยิบระยับสวยงามมาก มีเสียง
เพลงผู้หญิง ผู้ชายร้องแล้วย่ำเสียงระฆัง
น้อย เสียงอะไรนะคะ
ใหญ่ เสียงระฆัง (เสียงระฆังเป็นโน้ตคนตรี) เก้ง - เก้ง - เก้ง (แล้ว ต่อ
รอง ตอนทีรองขึ้นไป เห็นดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แหม ท้องฟ้าเป็นสีทองสวยเหลือ
เกิน แล้วย่ำมีปลาประหลาดอยู่บนผิวฟ้า
พอ มันเขาไม่เรียกปลา ลูกรอง เขาเรียกนก
น้อย ดวงอาทิตย์ ฟาสีทอง นก น้อยอยากเห็นจริง ๆ
กลาง วันที่กลางไป กลางใจกล่าหนอย แอบเข้าไปในแม่น้ำ น้ำจืดเสียครุย
ยา แนะแม่คนนี ไม่เคยบอกยา เลยนะ คีไม่ไค้ระเซยคิควอนของมนุษย์เขาละแยที่เคียว
กลาง มือฉันนี้ ไม่ไค้กินเสียละ ออกกำลังนิกเคียวแหกควนเสียขาดเรียบ

พอ ออ หมายความว่าเคยเข้าไปติดแล้ว
ยา แหม นิ่งลูกคนนี่
นอย แล้วพี่กลางพบอะไรที่รู้สึกสลดตา สลดใจบ้างคะ
กลาง เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมาก มีปลาชนิดหนึ่ง มีสีขา จึงอยู่บนบก พอมันเห็นกลางเข้าที่ชาย
ฝั่ง มันก็รู้เข้ามาอย่างนี้ (ลงกลานสีขา แสดงท่าล่อสัตว์ประหลาด ที่เห็นมา)
แล้วมันก็ร้อง โอ้ง โอ้ง (ทำเสียงสุนัขเห่าๆ ทุกคนหัวเราะ ยกเว้นเงือกน้อย ซึ่ง
แสดงท่าหวาดกลัว)
พอ นิ่งไม่ไช่ปลา นิ่งมันหมา
นอย หมา (พิมพ์) โอ้ง ๆ
กลาง จะ โอ้ง ๆ
เล็ก บนฝั่งชายทะเลมันต้นไม้ คอกไม้ ไม่เหมือนของเรา สีสดสวยกว่าของเรา แล้วยังมี
กลิ่นหอม หอมชื่นใจ
รอง แล้วก็มีมนุษย์ ชายหญิง แต่งกายสีต่าง ๆ มนุษย์ต่างกับเรา ที่เขามีขา ไม่มีครีบหาง
เหมือนเรา
นอย ซาอย่างเรานี้ไช่ไหมคะ เอะ เราก็มียาอยู่แล้วนี่คะ
ยา ใครที่เข้ามาในปราสาททิพย์ของเรา ด้วยมนต์ขลัง จะมีขาเหมือนมนุษย์ แต่พอออกจาก
ปราสาททิพย์นี้ไปแล้ว เขาก็จะหายไป กลายเป็นครีบและหางตามธรรมชาติ
พอ นิ่งแหละ คือ ขาคูแทะ ของเผ่าเราอยู่เป็นเงือก
นอย แล้วมีอะไรอีกไหมคะ ที่เงือกเราต่างกับมนุษย์
ยา มนุษย์มีร่างและวิญญาณ มีอายุไขอยู่ได้ประมาณ หนึ่งร้อยปี มนุษย์ที่ตายไปแล้ว วิญญาณ
ไปสวรรค์ชั้นฟ้าเราพวกเงือกมีอายุไขถึงสามร้อยปี แต่เราไม่มีวิญญาณ เวลาเราตาย
ร่างหายของเราระลอกกลายเป็นฟองน้ำ แล้วก็สูญ
นอย วิญญาณเป็นอย่างไรคะ
พอ เป็นเรื่องอธิบายยาก แล้วลูกจะคอยรู้ไปเอง
นอย คอกไม้สีสวยสด มีกลิ่นหอม แหม นอยอยากเห็นจริง
(เสียงสังข์ หวดกังฉั่น ทุกคนภายในเฝ้ากล่าวขวัญว่าแขกที่เชิญไว้มานแล้ว คุณตรีขึ้น ใหญ่วิ่งไปเปิด
ประตู รอง กลาง เล็ก ช่วยต้อนรับแขกที่ทยอยกันเข้ามา ซึ่งมีเงือกสาว ๆ ที่จะเข้ามาให้
พระครบชุดนาคศิลป์ และ เงือกชายตัวประกอบ สามสีตัวที่สำคัญมีสองตัว คือ +เงือกชาย คู่รัก
ของ เงือกใหญ่และเพื่อนชาวต่างประเทศของเงือกชาย แต่งตัวแบบชาмуไรหรือ แบบ ญี่ปุ่น

จะเรียกกันว่า เงือกญี่ปุ่น ผู้ซึ่งเวลาตื่นเต้น ตีใจ ตกใจ มักจะปลั่งคำอุทานภาษาญี่ปุ่นออกมาควย แหกคาง ๆ เข้าไปทำความเคารพเสด็จยา เสด็จพอ และอวยพรเงือกน้อยซึ่งยืนอยู่กับพอและยา แหกบางคนมีของขวัญมามอบให้เงือกน้อยควย ซึ่งเงือกน้อยจะรับตรวจดูแล้วแสดงความดีใจ ชอบใจ ระหว่างชายนำตัวญี่ปุ่นไปแนะนำถวายตัวต่อเสด็จยา และเสด็จยาและเสด็จพอเสียงจอกแจกต่าง ๆ ซาลง ชายเริ่มพูด)

ชาย เสด็จยา เสด็จพอ หม่อมฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่จะนำเพื่อนชาวต่างประเทศญี่ปุ่น เข้าเฝ้าถวายบังคม

ยา เออ พอเงือกต่างชาติญี่ปุ่น เขาเป็นชาติอะไรกัน

กลาง เอ เงือกต่างชาติ ก็มี

พอ หญิงกลาง รักษาบรรยาทน้อย

ชาย นครของ ~~เงือก~~ อยู่ในย่านทะเลญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (เสียงแปร่ง) หม่อมฉันมีสัญชาติเป็นเงือกญี่ปุ่น (ขณะนั้น คำนำออกเทล เข้ามาเสิร์ฟทั่วกัน)

ยา มาไกลมากนะ มาทำอะไรกันแถวนี้ พอ

ชาย เขาเป็นนักศึกษา วิชาภูมิศาสตร์โตสมุทร

ญี่ปุ่น และสนใจวิชาดนตรี ของเงือกเผ่าต่าง ๆ ฉันชอบดนตรี และชอบร้องเพลง

พอ ลูกสาวของฉันชอบดนตรีและร้องเพลงทุกคน

ยา และที่มีเสียงพิเศษสุดคือ ลูกสาวคนเล็กสุดทองของฉัน

ญี่ปุ่น (นิ่ง) ลูกของเสด็จยา

ชาย นี่เป็นภาษานิยม แทกไมคิก นับแต่เสด็จนมของน้อง ๆ วายชนม์ไปแล้ว เสด็จยาก็เลี้ยงน้อง ๆ ทั้งห้าจนเติบโตใหญ่ขึ้นมาด้วยกันทุกคน

ญี่ปุ่น โอ บ๊องซัง เลี้ยงมากี่เน่ สวยน่ารักทุกคน (ศึกษาความงามของทุกคน)

นางสนใจ(หยุดพูดที่ใหญ่) ทำกะลิมกะเลียบ) อี อี ๓๐ - ๓๒ - ๓๐ (พูดเป็นญี่ปุ่นก่อน)

ชาย ขอภัย นี้คือน้ำของฉัน

ญี่ปุ่น โสเคสกะ (ส่งภาษาญี่ปุ่น โคง์ขอภัยมากมาย แล้วชำเลื่องแลพี่น้องเงือกอื่น) แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีคู่หมั้นกันหมดแล้ว

กลาง (ก้าวออกมา แสดงจริทให้ท่า) ถึงมีแล้วก็ยังถอนได้ ถ้าพบรักใหม่สดใสกว่า (ญี่ปุ่นทั้ง ห้ามาพินิจกลาง)

ญี่ปุ่น (พิมพ์เป็นภาษาญี่ปุ่น มือทั้งสองวัดวาคส่วนโค้งของสิริร่างกลาง ส่งภาษามีความหมายว่า) 31 - 26 - 31 ไชระ , นะกะๆ เบียบิน หย่าไนกะ!

ใหญ่ ขรรณนิยมของเรา หมั้นแล้วถอนไม่ได้ ยกเว้นอีกฝ่ายหนึ่งจะตายลง แล้วน้องกลางนะ ไปแอบมีคู่หมั้นกับใครมาเมื่อไร

กลาง กลางยังว่างอยู่ทั้งกายและใจ ไม่มีทั้งคู่หมั้นและคู่ครอง

ยง วันนี้เป็นวันสำคัญ ที่หลานรักคนสุดท้ายของฉันมีอายุครบสิบห้าปี ตามธรรมเนียมของเรา หญิงสาวที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้า เราไม่ยอมให้ออกจากบ้าน

ญี่ปุ่น นี่เป็นธรรมเนียมเงือกสากล ถูกแล้ว เงือกญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน อายุต่ำกว่าสิบห้า ห้า
เนไม่ไค ไม่ไค

ยา เพื่อเสร็จพิธี เณรินหลองกันตามสมควรแล้ว เราก็จะช่วยกันส่งตัวหญิงน้อยออกไป
ไปเห็นครีบทองของตนเป็นครั้งแรก แล้วลอยขึ้นสู่วิมานา เพื่อชมโลกกว้าง
พอ ในการเริ่มพิธี เราจะเชิญแขกผู้มีเกียรติ กล่าววอยพรหรือ ร้องเพลงกล่อมขวัญ
เจ้าหญิงน้อย พอดีควา ควรเริ่มควยทานแขกชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้เกียรติแก่เรา
(เสียงปรบมือ ญี่ปุ่นเขาไปวอยพร นอย)

ญี่ปุ่น ขอให้เจ้าหญิงน้อย จงมีครีบทองสวย แข็งแรง เดินทางโดยปลอดภัย พบสิ่งสวยงาม
บนผิวโลก สมความตั้งใจ (แล้วพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อ)

กลาง วอยพร อย่างเกี่ยวไมพ้อ ทองร้องเพลงควย (คนอื่น ๆ เห็นชอบควย ญี่ปุ่น โคง
ใหญ่ ควยขอบคุณ คนตรีขึ้นเพลงญี่ปุ่น หรือเพลงอะไรก็ได้ ใหญ่ กลาง อาจเขา
เล่น ฮารป หรือเปียโนคลอควย)

พอ คนตรีเป็นภาษาสากล ความไพเราะของคนตรี เราต่างซาบซึ้งถึงใจเหมือนกันหมด
ยา เชิญรับประทานอาหารกันได้แล้ว

(คนตรีคอด ระหว่างพักอาหาร รับประทานอาหารกันแบบบุเฟ้ ทุกคนจับกลุ่มคุยกันตามถนัด
นอยสนใจ ชักถามคนต่าง ๆ ถึงสิ่งที่พบเห็นเบื้องบน และเสียงจกแจกซาลง นอยพูด)
นอย ยากฟังเพลงที่ไพเราะ กับ พี่ชาย ชอบร้องควยกันเสมอ เพลงที่จำมาจากมนุษย์
บนบกนะคะ

ยา วันนี้นอยขออะไร พี่ ๆ ขอให้เขา ตามใจหญิงน้อยหน่อย

(คนตรีขึ้น)

ใหญ่ เพลงที่ชื่อ ไช้ไหม

นอย ไช้คะ พี่ใหญ่

(ชายและใหญ่ ครวญเพลงจนจบ ระหว่างเพลงกลองจับที่นอย บอย ๆ นอยแสดง
อารมณ์เคลิ้มฝัน เห็นภาพโลกมนุษย์ เมื่อเพลงจบ คนปรบมือ แล้วยาพูด)

ยา คราวนี้ ถึงที่หญิงน้อยบาง ที่จะต้องแสดงอะไรเป็นการตอบแทนบรรดาอาคันตุกะ
ทั้งหลาย หญิงน้อยนี้ ยากล่าวได้ว่าเก่งหลายอย่าง (ทุกคนปรบมือ)

นอย จะให้น้อยร้องเพลง หรือ เต้นรำคะ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า พวกพี่ ๆ ผู้หญิง เรามา
รวมรำห่มควยกันทั้งหมดตกลงนะคะ

(คนตรีขึ้น นาฏศิลป์ แสดง เมื่อจบแล้วก็กล่าวขวัญชมเชยกันเอง พอดี คำนำขนม
เล็กที่มีเทียน ๖๕ เล่มจุดพร้อมเข้ามา ยายพูดทามกลางเสียงคนอื่น กล่าวขวัญ)

ย่า ไต่เวลาแล้ว (เคาะช้อนกับแก้ว ทุกคนเงยบลง) หึงน้อยเข้ามา เอาหลักตา
ภาวานานิก ประรณาสิ่งโต อยากเห็นอะไรบนผิวน้ำ ขอให้ความหวังของเจ้าจงสม
ประรณนา เอา เป้าเทียน (ทุกคนเชียร์ แล้วร้องเพลง แสบปี เบอร์ดี้ ทุ ยู
เมื่อจบเพลง ยายุก)

ย่า ถึงเวลาแล้วที่ลูกเงือกน้อยจะออกจากปราสาททิพย์ได้ (ดนตรีขึ้น น้อยวิ่งไปกอดย่า
แล้วไปกอดพ่อ พี่ ๆ ต่างหอมลอมกัน เข้า กอด จวบ น้อย)

ใหญ่ โศคคินะน้องน้อย (ใหญ่ คลอคู่ไปส่งน้อยที่ประตู ระหว่างทาง กลางวิ่งตามไปสะกิด)
กลาง ระวังเจ้านั้นให้คินะ ที่มันร้องโธง ๆ (ทำท่า) อย่าให้มันจับเอาได้
น้อย (ออมแอม เหยย ๆ) คะ โธง ๆ (ใหญ่ จวบ แกมน้อยที่ประตู อีกครั้งหนึ่ง
เมื่อน้อยออกพ้นประตูไปแล้ว คนอื่น ๆ พวกกันคอยดูที่ช่องกระจก ใช้ตัวแทน
เป็นเงือกน้อย กลองจับเห็นครีบหาง ตอนนั้น ~~พั้ง~~ จึงคอย จับใบหน้าเงือกน้อยส่งจูบ
อ่ำลา ญาติ มิตร ทั้งหลาย ลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ)

จบฉากหนึ่ง

โฆษณา

ฉากสอง

อธิบายฉาก

ท้องสร้างเรือกงเตกขึ้นหนึ่งลำ เป็นเรือใบแบบยุโรปลอยอยู่ในถ้ำน้ำ มีแบกกราวนี้ให้เห็นเหมือนอยู่ในทะเล กลองถ่ายเป็นวิวอยู่ไกล ตอนจบฉากนี้ จะเกิดพายุลม และ ฝน พายุแลบ พายุผ่า เรือลำนี้จะอัปปาง

ส่วนของเรือที่จะท้องสร้างบนเวที จะเห็นส่วนคาค้ำฟ้า หรือ ตอนกลางลำเพื่อให้เห็นคานหลังเขื่อนน้ำจากฟ้าเป็นแบกกราวน ส่วนข้างหน้า อาจจะเป็นส่วนของกราบเรือ หากเอาตอนกลางลำเรือก็ให้เห็นส่วนของเสากระโดง และ เชือกโยงยึดใบเรือ ถ้าเอาตอนท้องต้นนี้ ก็ให้มีคนถือพวงมาลัยอยู่ควย หรือ ถ้าจะจัดสร้างไว้ทั้งสองอย่าง ก็จะมีโอกาสได้ใช้ทั้งสองฉาก ทำให้สามารถเห็นฉากขึ้นได้มากขึ้น

ที่ฟ้าผ่า แบกกราวน จะต้องเล่นเอฟเฟค ของดวงจันทร์ แสงจันทร์ และภายหลังฟ้าร้อง พายุแลบ พายุ ลม และฝน

รายการตัวแสดงฉากที่สอง และ เครื่องแต่งกาย

๑. เจ้าชาย แต่งกายแบบ แบบชาวยุโรปสมัยนั้น ถ้าใช้ตัวเป็นส่วนใหญ่ ก็จะได้เอฟเฟคดี
๒. คนหิ้ว แต่งกายแบบใกล้เคียงกับเจ้าชาย
๓. มหาดเล็ก หนึ่งคน
๔. บรรดาทาสเรือ จำนวนแล้วแต่เหมาะสม

หมายเหตุ

ฉากนี้มีตัวละครที่สำคัญ คือ เจ้าชาย และคนหิ้ว ตัวอื่น ไม่มีบทบาทมาก และไม่ต้องใช้การนำเสนอ แต่ต้องทำให้พอเป็นคอร์สในการร้องเพลงหมู่ได้ ควรเตรียมเครื่องดนตรีไว้แสดงประกอบควย

เริ่มฉากสอง

เสียงเพลงหมู่ แ่วมาในระยะไกล สมนครกับภาพเรือจำลอง ที่เสมือนว่าลอยอยู่ในระยะห่าง เสียงค่อยใกล้เข้ามา เมื่อกลองจับใกล้เข้ามาพอดีจบ เพลงเมื่อกลองจับ ภาพฉากจริง ในฉากมี เจ้าชายกำลังยืนสองกลอง แบบยาวมองตาเดียว มีคนหิ้ว และมหาดเล็กยืนอยู่ไกล ๆ ชะเงอ ชะแง่มองไปในทะเลควยเห็นกลาสีอื่น ๆ ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ห่าง ๆ

มีเสียงคลื่น และลมแผ่ว ๆ เช่นเสียงแบกกราวน

เจ้าชาย นี่เรามาไม่ผิดทิศนะ เสียงที่เราได้ยินนะ มาจากทางทิศนั้นแน่

คนหน เราตามมาถูกทิศแล้วพะยะคะ

เจ้าชาย เกิดมาเคยได้ยินเสียงที่มีกังวานเพราะอย่างนั้นบ้างไหม

คนหน ไม่เคยเลย พระเจาคะ แจว เหมือนระฆังเงิน

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไม่นานแล้ว ของเพลง

(เสียงเงือกน้อย ร้องซวงหนึ่ง ของเพลงหนึ่งกังวามาแต่ไกล ทุกคนตื่นตื่น วิ่งไป
ที่กราบเรืออีกฟากหนึ่ง ซึ่งเท่ากับหันหลังให้ไกลแล้วเสียงนั้นก็เจ็บไป)

เจ้าชาย มาจากทางโน้น เปลี่ยนทิศไปอีกแล้ว

คนหน (ตะโกน) นายท้าย เปลี่ยนทางเดินเรือ (เสียงตะโกนแต่ไกลเปลี่ยนคำสั่ง) เหนือ
สามสิบองศาตะวันออก

(เสียงตะโกนเลือนแต่ไกล "เหนือ สามสิบองศาตะวันออก" และมีเสียงระฆังสอง
ครั้ง)

เจ้าชาย แค่นี้หายไปแล้วเสียอีกแล้ว

คนหน ขณะนี้ดวงจันทร์ขึ้นพูนขอบน้ำแล้ว

(เพลงหยุด เริ่มแผ่ว ๆ) ถ้าผู้บาทร้องเพลงที่เคยร้องเมื่อคืนก่อน เชื่อว่า เสียง
นางในสวรรค์นี้ จะคลอเคียงเขามารวมรองอยู่ไกล ๆ ควณ

เจ้าชาย (ร้อง) เห็นเธออยู่ในฝัน ใจใฝ่ใจสะท้อนคึกคัก จำลิ้ม จิตพะวงออกาวรณ์

(เสียงร้องของเจ้าชายไกลออกมา กลองจับที่พื้นน้ำ เงือกน้อยมีครีบและหาง แสดง
เอฟเฟต เสมือนว่าแหวกว่าย ลอยน้ำอยู่ในน้ำยืมลม ทามกลางแสงจันทร์ และร้อง
รับเพลงของเจ้าชาย เวลาเจ้าชายร้อง กลองจับที่เงือกน้อย เวลาเงือกน้อยร้อง
กลองจับที่เจ้าชาย และเมื่อร้องคู่กัน กลองอาจเล่นภาพซ้อนเห็นทั้งสองคน เมื่อเพลง
จบ)

เจ้าชาย เธอจะเป็นใครก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม เสียงของเธอช่างมีชีวิตชีวา บอกไว้ชัดว่า
เธอต้องเป็นหญิงสวยสด อ่อนหวานที่สุด (ถึงตะโกน) ให้ขามีโชคได้เห็นหน้าเธอ
น้อยได้ไหมจะ

คนหน ไม่เห็นมีใครอยู่ที่ไหน มีแต่น้ำ กระเพื่อมอยู่โน้น (เจ้าชายส่งกลอง)

ชะรอยจะเป็นผีพราย หรือ นางไซเรน

เจ้าชาย ต้นหน ไม่ควรกล่าวร้ายถึงเจ้าของเสียงที่ไพเราะที่เรารู้จักกันนี้ เชลลว เป็นเทพีที่
ในฝันของข้า (ถึงตะโกนออกไปในทะเล) เขามาใกล้ให้ชาโคชมสิริโฉมของเขอ
หนอยเกิด ตบมือจะ (ทุกคนตั้งใจฟังเสียงตอบ ไม่มีเสียงตอบ นอกจากเสียงคลื่น
ลม)

ต้นหน เวลาพูดควยไม่ตอบ แต่เวลาร้องเพลง ร้องควยเอาอย่างนี้ดีไหมพระเจ้าคะ เรา
ล่อนางให้เขามาใกล้ควยเสียงดนตรี

เจ้าชาย ทำไมยัง

ต้นหน (ออกคำสั่งลูกเรือ) กลาสี่ทั้งหลาย เอาเครื่องดนตรีของพวกเจ้าออกมา เล่นเพลง
ที่พวกเจ้าถนัดสักเพลงหนึ่ง

ต้นหน (พวกกลาสี่รับคำสั่งวิ่งไปหยิบเครื่องดนตรีต่าง ๆ ออกมา ระหว่างนั้น ต้นหนพูด)
เชิญให้นางร้องเพลงกับดนตรีของเรา เชิญให้เขามาใกล้ ๆ

เจ้าชาย (ถึงตะโกน) ถ้าไม่อยากพูด ก็ร้องเพลงให้เราฟังอีกสักเพลงหนึ่งเกิด
(หมู่กลาสี่เริ่มเล่นเพลง อาจจะเล่นหลอก ๆ ล้อเสียงดนตรีแต่ที่บรรเลงอยู่นอก
เวที)

เจ้าชาย เขามาร้องใกล้ ๆ นะ จะ
(เสียงร้องเจื้อยแจ้ว ร้องอยู่ในระยะไม่ใกล้ ไม่ไกล แต่ไม่มีใครเห็นตัว เมื่อเพลง
จบบนเวทีมือสั่นลง)

ต้นหน เมฆดำ (ออกคำสั่ง) ปลอไบเรือเร็วพายุมา
(คนตรีขึ้น กลาสี่เรือโกลาหลปลอไบเรือลง แต่ไม่ทันกาล พายุกระหน่ำ ฟ้าคำราม
ฝนเทลงมา เรือต้องพายุโคลงเอียงบางครั้งกลัดงับมาที่เงือกน้อย แสดงความ
ตกใจให้เห็นเรือต้องพายุและในที่สุด เมื่อเรืออับปาง ทำจากเอฟเฟคของเรือจำลอง
จมลงแล้ว เงือกน้อยพุกกัยตัวเอง)

หนอย เขาคงว่ายน้ำไม่เก่งเหมือนพวกเงือกเรา หายใจใต้น้ำได้หรือไม่หนอ ต้องเข้าไป

ดู

จบฉากสอง - โยธม

หมายเหตุ

เหตุการณ์ พายุ เรือจะจม ให้เห็นเอฟเฟคนานตามสมควร อยาลงเอยเร็วนัก

ฉากสาม

บรรยายฉาก

เป็นฉากชายหาด มองจากทะเลเข้าไป มีโขดหินระเกะระกะ และติดกับฉากแบกกราวน์ เป็นปราสาทหินแบบยุโรป ตั้งอยู่ ณ เชิงเขา หรือยอดเขาแล้วแต่จะเห็นงาม บางตอนเห็นทางเดินจากปราสาทนั้นลงมายังชายหาด อาจจะมีเชือกเงิน เป็นเทอริชอยู่ติดกับแบกกราวน์

รายการตัวแสดงฉากสามและเครื่องแต่งกาย

๑. เจ็อนน้อย ในชุดนางเงือก เห็นครึ่งและหาง เวลาจะเคลื่อนตัวหนี ใช้มือช่วยขยับตัวไป
๒. เจ้าชาย ชุดเดียวกับฉากสอง หากแต่เปี่ยม
๓. คนหน ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๔. มหาคเล็ก ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๕. เจ้าหญิง ในชุดสีขาว กระโปรง ผ่าโปรง มีคาดแพรแบบเครื่อง
ประทับอื่น ๆ ตามสมควร ควรมีมงกุฎเพชรน้อยๆ บนศีรษะสวมรองเท้าขาว
๖. นางชาหลวงหญิง จำนวนตามสมควร แต่งกายแบบหญิงชาวยุโรป

ฉากสามเริ่ม

(ที่ชายหาด ท่ามกลางโขดหิน เจ้าชายนอนสลบอยู่ ข้าง ๆ มีเจ็อนน้อยอยู่ซัด หรือจะให้เจ้าชายเอาศีรษะหนุนคอกเจ็อนน้อยก็ได้ ส่วนคนหนและมหาคเล็ก นอนสลบอยู่ ถัดออกไปเจ็อนน้อย เวลาพูด ใช้มือลูบไล้ที่ใบหน้าเจ้าชาย แล้วจูบแก้ม)

น้อย วายน้ำก็ไม่เก่ง หายใจในน้ำก็ไม่เป็น สลัดน้ำเข้าไปมาก แต่คงไม่ตายนะคะ (น้อยเอาหูแนบลูกอกของเจ้าชาย) หัวใจยังเต้นอยู่ หรือตายแล้ว แต่หัวใจยังเต้นได้ เรื่องของมนุษย์ น้อยไม่มีความรู้เลย (พนมมือภาวนา) เส่คัจยา เส่คัจพอ และสิ่งที่มีมหิทธิฤทธิ์ทั้งหลายในภิกพ ช่วยอย่าให้เจ้าชายตายนะคะ เธอต้องไม่ตาย (เปลี่ยนจากภาวนาและพูดอย่างอ่อนหวาน) งามอะไรเช่นนี้ พ่อเทพบุตรในฝันของข้า แล้วก็... เป็นเจ้าของเสียงมหาเสน่ห์..... อัมเพลงเบา ๆ เห็นเธออยู่ในฝันใจใฝ่ใจสะท้อน ตีคตจำมิวาย ออกพระวงจิตอาวรณ์..... กมจูบเจ้าชายอีก (ร้องเพียงแค่นี้ แล้วพูดต่อ) ถ้าน้อยจะพาลงไปประสาทิพย์ของเรา จะได้ไหมหนอ (หยุดคิด) คงไม่ได้หายใจในน้ำไม่เป็น คงตายแน่

(เสียงสุนัขเห่า เจ็อนน้อยตกใจ)

น้อย ตายจริง เสียงโธ้งๆ นี่ คงเป็นไอ้ตัวที่พี่กลางพูดถึง น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน เจ้าหญิงกับบริวารออกมาอีกมุมหนึ่ง ยังไม่ทันเห็นเจ้าชาย)

เจ้าหญิง เมื่อคืนพายุพัดหนักมาก พากันตื่นเปรี๊ยะๆ นากลัว

ชาหลวง1 เพคะ นากลัวมาก

เจ้าหญิง อาจจะมีเรือแตกก็ได้ คุชิต แถ่นยังมีเศษไม้ลอยน้ำมาคิอยู่เลย

ชาหลวง2 จริงซิเพคะ

เจ้าหญิง (มองเห็น) คุนนั้นซิ เอ๊ะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

น้อย ตายจริงมีคนมา น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน
เสียงเจ้าหญิงพูดนอกเวที)

เจ้าหญิง เอะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

คนอื่น ๆ (พูดขณะวิ่งเข้ามา ไปดูกันเร็ว ๆ เจ้าหญิงและข้าหลวงสี่ห้าคน ไปหยุดห้อมล้อม
ที่เจ้าชาย)

เจ้าหญิง ตายหรือยัง

ข้าหลวง ๑. (กล่าวอกเจ้าชายและชีพจร) หัวใจยังเต้นอยู่ (แล้วแยกย้ายกันไปดู ต้นหน
และมหาคเล็ก)

ข้าหลวง ๒. คนนี้ยังไม่ตาย

ข้าหลวง ๓. คนนี้ก็ยังไม่ตาย

เจ้าหญิง ใครสักคนหนึ่งไปตามพวกผู้ชยมาช่วยกันแบกไปเฝ้ายารักษาในปราสาทของเรา
(หญิงรับใช้สองคนวิ่งออกไป เจ้าหญิงย่อตัวลงใกล้เจ้าชายแล้วพูดต่อ)

จากเครื่องแต่งกาย แสดงว่าเป็นผู้ทรงสกุล ชำรงคแบบนี้เป็นของกษัตริย์ เธอคง
เป็นเจ้าชาย (เอามือแตะโบน้าเจ้าชาย) เจ้าชายผู้ทรงศิริโฉม

(กลองจับที่เงือกน้อย ๓ ขอนตัวอยู่หลังโขดหิน)

น้อย (รำพึง) มนุษย์หญิงนางนี้สวยมาก

(เสียงหญิงชยกล่าวขวัญถึง คนถูกคลื่นซัดเข้ามานอนสลบอยู่ นั้นแสดงความหวาด
หวั่น เมื่อได้ยินเสียงคนเดินใกล้เข้ามา และยิ่งตกใจหวาดกลัวมาก เมื่อได้ยินเสียง
สุนัขตัวเล็ก ๆ เหา ตั้งแต่จวนจบฉากสาม กลองจับอยู่ที่เงือกน้อยโดยฉะเพาะ ส่ว
หรับคนอื่น ๆ เพียงแต่ได้ยินเสียงพูด)

เสียงเจ้าหญิง เหาอะไรกันนะเจ้าปุย ไม่เอา มานี่ นี่เสียงที่ เหาช่วยกันแบก คอย ๆ นะ
เอ้า เหาขึ้นไปบนปราสาท

(เงือกน้อยแสดงความกระวลกระวายใจ ขณะที่เสียงคนพูด และเสียงสุนัขเห่าทาง
ออกไป)

น้อย (เศร้า) โอ นี่น้อยจะทำอย่างไร (คนตรีแบกกราวนังขึ้นแล้ว ๆ) น้อยจะทำอย่าง
ไร (เกือบสะอื้น) หัวใจของน้อยนี้ คล้าย ๆ กับไม้ไผ่อยู่กับตัวเสียแล้ว มันตามเขา
ไปควย (โพล่ง) น้อยจะไม่ยอมกลับบ้าน (ร้องไห้แบบเกือบปล่อยโฮ) น้อยไม่ยอม
กลับบ้าน (พูดหน้าลงกับโขดหินร้องไห้)

จบฉากสาม - โฉมหน้า

ฉากสี่

บรรยายฉาก เป็นฉากเดียวกับฉากหนึ่ง ภายในฉาก เสด็จพ่อ เดินกลับไปกลับมา แสดงความยุ่งใจ รong กลาง เล็ก เกาะบานกระจกหน้าต่าง เหลือบมอง คลาย ๆ กับกำลังคอยอะไรที่จะกลับลงมา เสด็จย่า อยู่ที่เก้าอี้โยก แต่ไม่โยก เพราะกำลังหมักเขมนตรวจวงชะตาของเงือกน้อย คำสาวาไซยกโตะเล็กตั้งข้าง ๆ เสด็จย่า และนำของคิมรอนเขามาตั้งถวาย

พอ หาวนแล้ว วันนี้เป็นวันที่หก ลูกน้อยยังไม่กลับ ไม่มีลูกคนไหนที่เคยหายไปนานอย่างนี้ นี่ลูกใหญ่ กับ พ่อชายที่ใช้ให้ไปตามหากปล่อยหายไปควย

กลาง (ภาวนา) ขอให้องอয়াไปติดแห ติดบ่วง ที่มนุษย์วางดักไว้เลย

ยา ซา ๆ ใจเย็น ๆ (พิมพ์คำฉนวน) ฮี ฮี พระเสว่ทบัลคณ พระจันทร์พระศุกร์เป็นเศรษฐ พระพฤษภคเป็นอุจจาวิลาส (พูดทั้งขึ้น) มีเคราะห์ แต่ชดช้อยยังไม่ถึงฆาตแมกลางเคาไคไกลเคียงมาก มีอะไรเกี่ยวแก บวง ๆ อยู่ควย

กลาง รวย ตายจริง (ภาวนาอีก) ขอให้พี่ใหญ่กับพี่ชายรีบไปพบเสี้ยกอนมนุษย์จับเอาตัวไปแล้วแกนนงน้อยออกจากบวงควย

ยา ลูกจะแกยาก

พอ เสด็จแม่หมายความว่าอย่างไร

ยา ดวงของม่นว้ายากที่จะแก

พอ หมายความว่าลูกน้อยจะไม่มีวันกลับมาอย่างนั้นรี

ยา (พิมพ์คำฉนวนครู่หนึ่งจึงพูด) กลับนะกลับ แต่จะมีบ่วงติดมากควย

กลาง เสด็จย่าหมายถึงเบ็ดกระมังคะ แนแล้ว นงน้อยคงไปติดเบ็ดที่มนุษย์วางดักเอาไว้

ยา เบ็ด แบคอะไรของแก

กลาง ไม่เป็นไร ถ้ากลับมาได้ เราก็ช่วยกันฉาเอาเบ็ดออก

รอง (ซึ่งแหงนมองที่กระจก ดึงโลศกระโดด) มาแล้วคะ (กลางพลันปรี๊ดไปควย)

กลาง มาแล้วคะ มาจริง ๆ (กลางและนอยรีบไปเปิดประตู พอกตามไปควย กลางเปิดประตู นอยโผเข้ากอดพอ สะอื้น ใหญ่ ชายตามเขามา)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ

(นอยไม่ตอบผละจากพอวิ่งเข้าไปชนกอดย่าแล้วรองไห กลางตามเข้าไปตรวจร่างกาย นอง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ
(น้อยไม่ตอบผละจากพอ วิ่งเข้าไปซบกอดยายแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจ
ร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกลูกกระโปรง)

ยาย (ดู) ทำอะไรนะ แมกลาง
กลาง บวง หรือ เบ็ดคะ ไม่เห็นมีอะไรคิดมาเลย

ยาย ไช้บอกยายดี ลูกรัก มีอะไรเกิดขึ้น
(น้อยพยายามจะบอก แต่บอกไม่ได้ เพคะ ความตื่นเต้นใจ ใจแต่ร้องไห้) แม่ใหญ่
พอชาย ไร่ใหม่ เรื่องมันเป็นยังไง

ใหญ่ เขาพบเจ้าชายในฝันของเรา

กลาง เจ้าชายเงือกหรือคะ ต่างชาติ หรือชาติเดียวกับเรา

ชาย เจ้าชายในฝันของน้องน้อย เป็นมนุษย์

ยาย อ้าว แล้วกัน

พอ เงือกกับมนุษย์สมรสกันไม่ได้

น้อย แต่จะรักกันได้ไหมคะ

ยาย น้อยน่าจะรักเขาแล้ว ไช้ใหม่ลูก

น้อย ไช้คะ

กลาง ไม่ใช่เบ็ด หรือ บวงธรรมดาเสียแล้ว มันเป็นบวงสวาท

ยาย เจียบ ๆ ที่แมกลาง (กับน้อย) แล้วเขาจะรักตอบเราหรือเปล่า

น้อย (ถอนใจ) น้อยไม่ทราบคะ
(ขณะนี้คำนำถวยเครื่องคิมรอน เข้ามาเชิญน้อย ใหญ่ และ ชาย คำพูดเบา ๆ ว่า
"นำสาหร่ายคัน" น้อยหันไปตอบขอบใจเขา แล้ว ย้ำตอบเสด็จยา)

น้อย น้อยไม่รู้แน่คะ (ทบทวนความหลังแบบฝัน ๆ) เธอเป็นเจ้าชาย ทวงที่มีสิ่งงาม
เหมือนเทพบุตร เธอต้องสนใจน้อยอยู่เหมือนกัน อย่างน้อยก็สนใจเสียงเพลงของ
น้อย — เธออยู่ในเรือ น้อยอยู่ในน้ำ น้อยร้องเพลงให้เธอได้ยิน แล้วกลองหนี
เพื่อลองใจว่าเธอจะตามไหม เธอตามมาจริง ๆ คะ ให้เรือแล่นตามหาน้อย
(ดนตรีเพลงหยุดเริ่ม) แล้วตอนค่ำ ดวงจันทร์ซึ่งพ่นขอบน้ำ ทอแสงระยิบระยับ
บัคคัลเธอกร้องเพลง — เสียงของเธอจะตรึงใจ แว่วอยู่ในหูของน้อยตลอดไป
(เคลิมเคลิมเมื่อได้ยินเสียงเจ้าชายเริ่มร้องเพลง คนอื่นจะได้ยินหรือไม่สำคัญ
เสียงเจ้าชาย ร้องนำ เพลงหยุด และ น้อยร้องบทของน้อย ใกล้เคียงเพลง น้อยไป
เกาะที่กรอบกระจกเหมอมองเบื้องบน เมื่อเพลงจบแล้ว วิ่งเข้าไปกอดขบบยาย)

น้อย เงือกกับมนุษย์นี้จะรักกันได้ไหมคะ เสด็จยา
ยา รักกันได้ แต่ แต่งงานกันไม่ได้
น้อย ทำไมละคะ
ยา มนุษย์มีวิญญาณ เวลาตายก็ตายแต่ว่า ส่วนวิญญาณคงอยู่ไปอยู่บนฟากฟ้า บนสวรรค์
เรา เราพวกเงือก เราไม่มีวิญญาณ พอตายร่างของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ สูญไปเลย
น้อย เงือกจะมีวิญญาณเหมือนอย่างมนุษย์บ้างได้ไหมคะ เสด็จยา
ยา ก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน
คนอื่น ๆ ไคอย่างไระคะ เสด็จยา
ยา อย่างลูกน้อยนี่นะ ถ้าเจาชายมนุษย์ของเจาเราแสดงให้เห็นแน่ชัดว่าเขารักเจา เขา
ก็จะเฉลี่ยวิญญาณของเขาให้แก่เจาได้ แล้วเมื่อนั้นเจาก็จะมีสภาพความเป็นอยู่เยี่ยง
มนุษย์ได้ อาจจะแต่งงานกันได้
น้อย เจาชายจะรักน้อยหรือไม่หนอ
กลาง เราจะมีทางรู้ไคอย่างไร
ใหญ่ พี่คิดออกแล้ว คึนพรงนี้ ตอนเคื่อนหงาย น้อยและพี่ ๆ พี่ชายด้วย เราจะไปตีหน้า
ปราสาทของเจาชาย
กลาง ไปทำไมคะ
ใหญ่ ไปคอยดู ใหน้อยร้องเพลงของน้อย ถ้าเขามาที่ชายฝั่ง มาติดตามฟังเสียงของน้อย
เราจะช่วยกันสังเกตดูว่าเขาจะมีใจรักน้อยอยู่บ้างหรือไม่ เราคงพอรู้ไคจากท่วงที
กริยาของเขา
น้อย (คืใจ) ไปคึนนี้เลยคืไหมคะ
ยา คึนนี้ ต้องพักนอน คึนพรงนี้จึงคอยไป
กลาง ถ้าชวนพอหนุ่มชาวคืไปนไปด้วยก็คงจะครึ้นเครงคื (ฮัมเพลง รักไม่มีพรมแดน รักไม่มี
คืศาสนา)
ชาย เอาละ พี่จะชวนเขาไปด้วย
ยา ยายังมิไคบอกเพลงมนต์ขลังให้แก่ลูกน้อย พวกพี่ ๆ นะเขาไคกันหมดแล้ว
ใหญ่ จะ สอนใหนองน้อยด้วยคื
น้อย เพลงมนต์ขลังอะไรกันคะ
พอ คืเพลงนี้เป็นเพลงมนต์สืบต่อกันมาแต่โบราณกาล
ยา เป็นคาถาป้องกันตัว ถ้าเรา rays ร้องขึ้นแล้ว สัตว์อื่นไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำ สัตว์บก
หรือสัตว์มนุษย์ จะหลบหลีกสืตสืมปเคติ เหมือนถูกสะกดจิต

พ่อ แคมน์ฉันไม่มีผลกับพวกเงือกด้วยกันเอง แต่ถ้าใครคิดร้ายก็จะถูกสะกดให้ชะงักงัน
ไปเหมือนกัน รู้ไว้ใช้ป้องกันตัวดี

ยา เป็นเพลงง่าย ๆ น้อยฟัง แล้วร่ายตามพี่ ๆ เขาดี แม่ใหญ่ เริ่มได้
ใหญ่ น้องกลาง มาเป็นต้นเสียงหน่อย

(เพลงขึ้น ทุกคนพนมมือ หลับตาบริกรรม กลางเป็นต้นเสียง -- ทำนอง --

"เมื่อเวลาแสงแดดคล้อยลง

ลมอ่อนแรงพัดมาเอื่อย

คลื่นทะเลยอย วิชาครากระเซ็น

เป็นพองซักเนือย

อ่อนใจนัก หลับตาพริ้ม เพราะความเหนื่อย

เคลิบเคลิ้มลมตัวนอน

แววเพลงไพเราะเสนาะเหลือ

ยินเสียงแต่ใจเลื่อม --- "

น้อย น้อยทองไคแล้ว คื่นพรงนี้ไปกันแนะคะ

ใหญ่ ต้องไปแน

กลาง อย่าลืมชวนพ่อหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปควยนะคะ

(กลางแอกแล้วหยุดทาทะงักนิ่งเหมือนภาพยนตร์ถ่ายภาพนิ่ง คนตรีขึ้น กล้องเฟด)

จบฉากสี่

โปรดติดตามชมละครเพลงเรื่อง "เงือกน้อย" ตอนต่อไป -- เมื่อไร?"

.....